

Nicola Waite: Prelaat hield veel van mensen en was graag bij hen

Nicola Waite, lid van de Centrale Assessorie van Opus Dei, haalt herinneringen op uit de tijd dat zij samenwerkte met bisschop Javier Echevarría. "Als hij sprak kon je zien, dat hij voortdurend in gesprek was met God - je voelde dat hij in gesprek was met God, en je aanmoedigde hetzelfde te doen. Dat was heel aantrekkelijk voor iemand voor wie de katholieke wereld nieuw was. Het was iets

waarvan ik voelde ... dat wil ik!"

14-1-2017

Wat kunt u zich herinneren van de eerste keer dat u mgr. Javier Echevarria zag?

De eerste keer dat ik de prelaat van het Opus Dei zag, ik was niet katholiek, was op een podium in een open-lucht bijeenkomst in Santiago de Chile in 1997. Hij sprak een menigte toe - gezinnen, moeders, vaders, kinderen die overal rond renden - en sprak met hen over het dagelijks leven, bood oplossingen, ideeën: dingen die ze in praktijk konden brengen en die hielpen om hun geloof te verenigen met het dagelijks leven. Hij was met hen verbonden, iets dat mij, als niet katholiek, echt trof, ik die niet elk

woord begreep omdat mijn Spaans nog niet zo goed was, maar ik zag dat ze een band hadden en dat hij echt zijn hand uit naar hen uitstak. Als hij sprak, kon je zien dat hij voortdurend in gesprek was met God - je voelde dat hij in gesprek was met God, en je aanmoedigde hetzelfde te doen. Dat was heel aantrekkelijk voor iemand voor wie de katholieke wereld nieuw was. Het was iets waarvan ik voelde ... dat wil ik!"

Hoe was de prelaat als persoon?

Ik denk dat er zoveel te zeggen valt, maar hij was zeker iemand die veel van mensen hield en hij was graag bij hen. Hij had een buitengewoon geheugen voor verjaardagen, misschien ook van de zorgen van de mensen - bijvoorbeeld, als iemands geliefde ziek was. Eens belde hij me, en zei: "Heb je Antonietta gebeld?" Antonietta is de moeder van een priester, Fr. Robin, die hier in Rome

woont. Ik zei: Waarom, vader? Hij antwoordde: "Omdat het vandaag haar 90e verjaardag is." Ik zei: Vader, daar had ik niet aan gedacht. Hij zei: "Bel haar namens mij. Bel haar en zeg haar dat ik voor haar bid". Zo was hij. Het herinneren van al die kleine dingen, de wil om zo vaak als hij kon dicht bij de mensen te zijn. Iemand vroeg hem eens: Vader, hoe is het mogelijk dat u dat nog weet? En hij zei: "Als je bidt, dan onthoud je dat allemaal."

Kunt u zijn manier van besturen beschrijven?

Zijn manier van besturen viel me op toen ik hier zes jaar geleden kwam. Ten eerste omdat ik pas 11 jaar van het Opus Dei was, en hij een man van in de 80 met veel ervaring, die bovendien geleefd had met de heilige Jozefmaria en de zalige Álvaro. Hij had mij en enkele andere vrouwen gevraagd naar Rome te komen om

met hem te werken. En ik voelde me volkomen inadequaar - Ik voel nog steeds een enorm gebrek aan ervaring - en toch ervoer ik vanaf het begin het vertrouwen dat hij in ons had. Hij vertrouwde ons taken toe zonder er aan te twijfelen dat we ze goed zouden vervullen. Ik herinner me dat hij me belde (ik was toen pas zes maanden in Rome) en vroeg: "Zou je in mijn naam naar de Verenigde Staten willen gaan?." En er was geen moment in het gesprek om te zeggen: Ik voel me er niet toe in staat - ik heb het gevoel dat ik het niet kan. Voordat ik dat kon zeggen gaf hij zelf al aan: Je kunt het ! –niet met woorden, maar alleen al zoals hij was - hij liet je geen ruimte voor dit soort van twijfels. Dus ik voel dat door met hem te werken ik heb ervaren dat hij ons gewoon "lanceerde". Hij liet me dingen doen om verder te komen, meer te zijn dan ik ooit had kunnen denken.

Hoe heeft hij het gezin en de nieuwe evangelisatie aangemoedigd?

Een van de dingen waarvan ik zag dat de Vader ons echt bemoedigde om aan te werken is de ondersteuning van het gezin. Sinds het Jaar van het Gezin dat paus Franciscus vorig jaar instelde en de publicatie van *Amoris Laetitia*, heeft de Vader ons aangemoedigd om te werken aan al die richtlijnen die de paus ons heeft gegeven. Onlangs, had de Vader een ontmoeting met gezinnen die actief zijn voor de *Family Enrichment cursussen*, waar echtparen bij elkaar komen om een casus te bespreken en ideeën op te doen die helpen het gezinsleven gelukkiger te maken en betere echtgenoten te zijn. Hij zei altijd dat echtparen allereerst elkaar moeten liefhebben, en dan de kinderen. Elkander liefhebben, ook al zijn er problemen, ook al zijn er uitdagingen

in het gezinsleven, en ze samen
aankpakken.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://opusdei.org/nl-
be/article/nicola-waite-prelaat-hield-
veel-van-mensen-en-was-graag-bij-hen/](https://opusdei.org/nl-be/article/nicola-waite-prelaat-hield-veel-van-mensen-en-was-graag-bij-hen/)
(21-3-2026)